

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τοὺς περισσεύοντας ἐκ τῶν φίλων καὶ γνωρίμων μας, οἵτινες ἄλλοτε εἰς τοιαυτὴν ἡμέραν χαριέντεμας ὑπεδέχοντο εὐρομεν περιλύπους εἰς τὰς οἰκίας των· μᾶς ὑπεδέχθησαν μὲν χάριν τῆς φιλίας, ἀλλ' εἰς τὰς συνήθεις ἐρωτήσεις μας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας των μᾶς ἀπεκρίνοντο διακοπτόμενοι ἀπὸ στεναγμοῦ· ἀφοῦ δὲ ἐκ νέου τοὺς ἐρωτούσαμεν περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς λύπης των, ὁ μὲν, δὲν ἠκούσατε, μᾶς εἶπε, τὸν κήρυκα διακηρύττοντα πρὸ τινων ἡμερῶν τὸν πλειστῶντισμὸν τῆς οἰκίας μου, ἀναγκαστικῶς ἐκποιουμένης πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν μου, τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων ἕνεκα τῆς δεινότητος τοῦ ἐμπορίου δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξοικονομήσω· ἄλλος δὲ, ὁ Κλητὴρ τοῦ ἐμποροδικείου, μᾶς εἶπε, μοι ἐκοινοποίησε χθὲς καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἀπαγγέλουσαν τὴν προσωπικὴν κράτησίν μου, ἂν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν ἐξοφλήσω ὑπερήμερα χρεῖά μου. Ἄλλος, τὸ ἑλπίον μου, μᾶς εἶπε, σήπεται πρὸ δύο μηνῶν εἰς τὸν λιμένα χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ ἐπιχειρήσω πλοῦν, διότι χρηματικὴν ἀνάγκην ἔχων πρὸς ἐφοπλισμὸν τοῦ δὲν ἠδυνήθην νὰ εὕρω ναυτικοδύναμιν. Ἄλλαχού εὐρομεν τὸν οἰκοδεσπότην μετὰ τῆς οἰογενείας του εἰς στενωτάτων δωματίων καθήμενους, διότι αἱ πρὸ τινων ἡμερῶν συμβᾶσαι βροχαὶ κατεπόντισαν τὴν μαντικὴν τῆς οἰκίας του μέρος, τὴν ὁποίαν διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ προσωρινῶς δὲν ἠδυνήθην νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν, διὰ νὰ μὴ παραβιῇ τὸ περὶ σχεδίου διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐξ

Ἄν οἱ κυβερνῶντες μας ξένοι δὲν ἐσκέφθησαν οἱ ὠφείλον
να περιθάλψωσι παντοειτρόπως τὸ ἐμπόριόν μας, ταύτην
τὴν σημαντικὴν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου πηγὴν, καὶ νὰ περιστεί-
λωσι τὰς καταχρήσεις τὰς κατ' αὐτοῦ πραχθείσας, αἱ ἐποιοῦ-
σαν θανατηφόρος τὸ ἐθνικὸν μαρτύριον, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἐν και-
ρῷ τῷ ἀρμόζοντι θελεῖ γίνῃ ὁ ἀνήκων λόγος· ἂν προσέτι δὲν
ἐσκέφθησαν οἱ δὲν ἦτον οὐδὲ ἀναγκαῖα οὐδὲ ἔργον συνέσεως
ἡ θαπαινηρὰ ἐφαρμογὴ σχεδίου εἰς πόλιν ἥδη ἀνεγερθεῖσαν
καὶ ἀνέκαθεν σχηματισθεῖσαν στρεβλῶς, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ
ἐλάχιστα χρηματικὰ κεφάλαια τῶν κατείκων τῆς ἡσυχίας ἀπολύ-

Ἐπιφυλαττέμενοι νὰ πραγματοποιθῶμεν περὶ τοῦτου ἐκτε-
νέστερον διὰ τῶν ἐπομένων φύλλων μας, παύομεν πρὸς τὸ πα-
ροῦς, ἀποχαιρετίζοντες καὶ ἀντιπροσέχοντες τὰς ἐλπίδας
πολίτας μας καὶ πρὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὁμοθνήεις μας
ἐτη εὐτυχέστερα τῶν παρελθόντων, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, πατρι-
ωτισμόν, φιλοκαλίαν, ἀπόλαυσιν εὐημερίας καὶ ἀγαθῶν
καὶ πάναν οὐράνιον εὐλογίαν εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ εἰς τὰ
ἔργα σας.

Τὸ ὑπουργεῖον μένει προσωρινῶς ὡς ἦδη εὐρίσκεται
 σχηματισμένον μέχρι τέλους τῆς Συνελεύσεως.
 Ὁ Φρούραρχος τῶν Ἀθηνῶν Κύριος Δ. Καλέργης ἐπα-
 γρυπνεῖ μετ' ἀποσιώσεως ὑπὲρ τῆς ἡσυχίᾳ τῆς Πρωτευού-
 σης

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος
δ' Ἑρμῆς.

Σὰς παρακαλῶ νὰ καταχωρήσετε τὴν ἀκόλουθον δια-
τριβὴν μου εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς ἀξιότιμου Ἐφημε-
ρίδος σας.
Ν. Παππαδοῦκας

Περὶ Συνταγματικῆς Πολιτείας. Ἄρθρον 2.

Ἀνέγνωσα κατὰ τύχην διατριβὴν τοῦ Κυρίου Γεωργί-
ου Ἀθανασίου πρόσρητημένην εἰς τὸ περὶ Θεσμοῦ τῶν
Ἑλλήνων σχέδιόν του δι' ἧς ζητεῖ νὰ υποστηρίξῃ μετὰ
σπουδῆς τὴν ὑπαρξίν τῆς μιᾶς μόνης Βουλῆς εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα ὡς καταλληλοτέρας.

Ὅσον ἀξιαίπαινος καὶ ἀν' ἡναι ὁ σκοπὸς τῶν γραφόν-
των καὶ λαλούντων πᾶν ὅτι κρίνωσι συμφέρον καὶ ὠφέλι-
μον εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις εἰς τὴν πατρίδα μας·
καὶ εἶναι ἀδιάφορον ἀν' αἱ ἰδέαι αὗται τὰς ὁποίας ἐκθέ-
τουν εἰς τὸ κοινὸν εἶναι δημιουργήματα τοῦ νοῦς των ἢ
ἐφάνισματα ἰδεῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν. Διότι νὰ ὁμολο-
γῇσώμεν τὴν ἀλήθειαν δὲν ἀποκτῆσκαμεν εἰσέτι νόας δημι-
ουργικοὺς ἰδεῶν εἰς τὸ ἔθνος μας, οὔτε ἐφάνησαν ἀκόμη ἰ-
δέαι αὐτοφυεῖς, καὶ ἡ αἰτία εἶναι διότι περικυκλωμένοι
ἀπὸ ἔθνη σοφώτερα καὶ ἀρχαιότερα εὐρίσκομεν πᾶν ὅτι θε-
λοῦμεν ἔτοιμον χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ἀνάγκην νὰ διαζώ-
μεν τὸν νοῦν μας πρὸς ἐφευρεσὶν νέου τινός. Τοῦτο δὲ
θελεῖ γίνεσθαι ὅταν φθάσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ἴσον πολυτισμὸν
μὲ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα. Ὅσον λεγὼ καὶ ἀν' αὐθώμεθα τὰς φι-
λολογικὰς γνώσεις τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ἀθανασίου πρόσ-
θετες καὶ τὰς νομικὰς, δὲν εἴμεθα μύλον τοῦτο συμφωνοί
μὲ τὰς πολιτικὰς δοξασίας του καὶ κυρίως περὶ τῆς μιᾶς
Βουλῆς του. Μόλον ὅτι δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐσχηκτῆσθαι
ἀρκούντως παρὰ τοῦ περιοδικοῦ τύπου μας, καὶ τὸ ἔθνος
ὁλόκληρον διὰ τῆς συζητήσεως ταύτης ἐμβῆκεν εἰς τὴν κα-
λὴν ἐκείνην θέσιν νὰ κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ τὴν παραδοχὴν
τῶν τριῶν σωμάτων ὡς ἀπαραίτητος ἀναγκαῖον εἰς ἓν
ἔθνος, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ συστήσῃ ἐκ νέου τὴν Συνταγ-
ματικὴν πολιτείαν ἐν ἑαυτῷ. Οἶλω ἀναφέρει μύλον τοῦ
το ὀλίγα τινα πρὸς ἀπάντησιν τῆς ῥηθείσης διατριβῆς.

Κυβέρνησιν ἰσχυράν, μόνιμον καὶ ἐλευθέραν εἶναι ἡ
πολιτικὴ ἀρχὴ τὴν ὁποίαν παρεδέχθησαν ὅλα ἐν νῦν
τὰ σημερινὰ ἐνομοιούμενα κράτα ἐν τῇ Ἑυρώπῃ. Τα-
στοιχεῖα ταῦτα τῆς Κυβερνήσεως τὰ εὐρήκαν εἰς τὸ εἶ-
δος τῆς Συνταγματικῆς πολιτείας συγκροτουμένης τῆς νο-
μοθετικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τῶν Βασιλείας, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν
Γερουσίαν. Ὅσοι προτείνουν τὸ ἐναντίον ζητοῦν νὰ εἰσα-
ξοῦν ἴσως ἐξ ἀγνοίας τὴν τυραννίαν ἢ τὴν ἀναρχίαν εἰς
τὰ ἔθνη, δύο μάστιγας κατασπαρτατούσας ἐξ ἴσου τὰ
σπλάγχνα τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν ἀρκεῖ νὰ συστήσῃ
τὴν μόνον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ νὰ δυνήθῃ νὰ τὴν διατηρή-
σῃ. Σχηματίζων τὴν πολιτείαν ἐνὸς ἔθνους δὲν ἀρκεῖ νὰ
λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀνθρώπους ἀριθμητικῶς, τὰς πνευμα-
τικὰς δυνάμεις των ἢ τὰ φυσικὰ δικαιώματά των, ἀλ-
λά πρέπει νὰ τοὺς θεωρήσῃ καὶ ὡς πρὸς τὰς κλίσεις των
καὶ τὰ πάθη των, καὶ πρὸ πάντων νὰ ἐρωτᾷ τὴν πείραν,
νὰ δυσπιστῇ τῆς θεωρίας ὑποκειμένης εἰς ἀπατην συνεχῶς
ὡς πρὸς τὰ πολιτεύματα καὶ τὰς κυβερνήσεις.

Εἶναι ἀλήθεια ἀναντιρρήτος ὅτι εἰς τὰς καρδίας ὅλων
ἐν γένει τῶν ἀνθρώπων ἐμφωλεῖται μία κλίσις ἀληθινοῦς
πρὸς τὸ ὑπερέχειν· καὶ ἕκαστος ἀρχὸν ἐλκεται εἰς τὴν κα-
τὰ τὴν ἑαυτοῦ κυβερνήσεώς του, καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὸν πε-
ριορίσῃ τίς διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ βλαπτῇ. Ἀλ-
λά δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ μὲ νόμους, διότι οὐκ αὐτὰ
οὗτος νὰ τοὺς καταστρέψῃ· ἀπαιτεῖται ἄρα δύναμις τις ἐ-
νεργητικὴ διὰ νὰ ἀντεταχθῇ εἰς ἄλλην δύναμιν ἐνεργητι-
κὴν. Ἐξ ἄλλου μέρους δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃ τίς αὐτὰς
τὰς δύο δυνάμεις ἐκτεθειμένας νὰ πολεμῇ ἀενάως ἢ μία
τὴν ἄλλην· διότι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν συνεχῶν πο-
λέμων θελεῖ ἀποδοῖν ὁλόκληρον ὡς πρὸς τὰς κοινωνίας. Ἐκ τοῦ
τοῦ ἐπεταὶ ἡ ἀνάγκη νὰ ἰσορροπῇ τις αὐτὰς τὰς δύο
δυνάμεις, ἢ ἀνάγκη νὰ διαιρέσῃ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσί-
αν εἰς δύο ἄλλ' εἰς τρία μέρη.

Μία μόνον δύναμις θελεῖ τελειώσει ἀναγκαιῶς ν' ἀπορ-
ροφήσῃ ἐν ἑαυτῇ τὸ πᾶν. Δύο δυνάμεις θελοῦν μάχεσθαι
ἀενάως μετὰ τῶν, ὡς οὐ καταστρέψῃ ἢ μία τὴν ἄλ-
λην, καὶ φέρῃ τὴν τυραννίαν ἢ τὴν ἀναρχίαν ἄλλ' αἱ
τρεῖς δυνάμεις θελοῦν διατηρεῖσθαι εἰς μίαν ἐντελὴ ἰσορροπί-
αν, ἢ ἡναι συναρμολογημέναι εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε
ὁπόταν αἱ δύο πολεμῶν μετὰ τῶν, ἢ τρίτῃ ἔχουσα συμ-
φέρον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης θελεῖ ἐνὸς

νεοθῆναι μὲ τὴν καταθλιβομένην ἐναντίον τῆς καταβλιβού-
σης, καὶ οὕτω θελεῖ διαχεῖν τὴν εἰρήνην εἰς ὅλας.

Εἶναι λοιπὸν ὠφελιμώτατον ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ
συγκροτῇται ἀπὸ τὰς τρεῖς δυνάμεις ἡτοι ἀπὸ τῶν Βασι-
λέας, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐνότης, ἡ ταχύτης, ἡ κίνησις εἶναι τῆς οὐσίας τῆς
ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Ἡ συζύτης, ἡ βραδύτης καὶ ἡ μονιμότης ὀφείλουν νὰ
χαρακτηρίζουν τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν. Μία μόνον
Βουλὴ, μία μόνον σύνθετος τρέχει ἀενάως κίνδυνον νὰ πα-
ρασύρῃται ἀπὸ τὴν εὐγλωττίαν τινῶν, νὰ παρασύρῃται
ἀπὸ τὰ σοφίσματα, νὰ πλανᾶται ἀπὸ τὰς ῥαδιουργίας,
νὰ φλογίζεται ἀπὸ τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα τὴν, καμνοῦν
νὰ λάθῃ μέρος, νὰ κυριεύεται ἀπὸ αἰφνιδια περιστατικά,
τὰ ὁποῖα τῆς κοινοποιῶν, νὰ σταματᾷ ἀπὸ τρομὸν τὸν ὁ
ποῖον τῆς ἐνσπείρουν, ἀπὸ ἓν εἶδος δημοσίου κραυγῆς, ἢ
ἐκ τῆς περικυκλώσεως καὶ ἐναντίον τῆς ὁποίας δὲν τολμᾷ
ν' ἀντισταθῇ.

Ἄλλ' ἐὰν ὑπάρχουν δύο Βουλαί, ἀντὶ μόνον τῆς μιᾶς
ἢ πρώτης θελεῖ διδοῖ περισσότεραν προσοχὴν εἰς τὰς ἀπο-
φάσεις τῆς, διὰ τοῦτο μόνον, διότι μέλλουν νὰ ὑποκύβουν
εἰς δευτέραν ἐπιθεώρησιν παρὰ τῆς Γερουσίας, καὶ αὕτη
εἰδοποιημένη περὶ τῆς ἀπάτης τῆς πρώτης καὶ τὰ αἰτία
ἄπερ τὴν ἐπροξένησαν θελεῖ προλαβεῖ ἀρχήτερα τοῦ νὰ ὑπο-
πέσῃ εἰς κρίσιν ἐσφιλμένην, τῆς ὁποίας θελεῖ γνωρίζῃ
τὴν ἀρχὴν, δὲν θελεῖ τολμήσῃ νὰ ἀπορρίψῃ τὰς ἀποφάσεις, ἢ
τις θελεῖ τῆς δώσει τὴν σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης, καὶ
τὴν κοινὴν ἔγκρισιν, ἢν θελεῖ τολμήσῃ νὰ παραδεχθῇ
ἀπόφασιν ἐναντίον τῆς ὁποίας θελοῦν ἐγερθῇ αὐτὴ ἡ
σύνη καὶ ἡ κοινὴ γνώμη.

Ἐὰν τὸ ζήτημα εἶναι ἀμφίβολον ἀπὸ τὴν παραδοχὴν
τῆς μιᾶς βουλῆς καὶ τὴν ἀπορρίψιν τῆς ἄλλης θελεῖ γεννη-
θῇ νέα συζήτης, νέα ἐξέτασις ἐνώπιον ἄλλης συνόδου πε-
ρὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Μία μόνον Βουλὴ δὲν θελεῖ δένεσθαι ποτὲ ἀπὸ τὰς ἀπο-
φάσεις τῆς. Εἰς μίαν στιγμὴν ἐξάφως θελεῖ ἀκυρώσει
προθύμως ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου εἶχε σκεφθῇ μὲ τὴν με-
γαλτέραν σπουδαιότητα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχε διακηρύ-
ξει. Ἀπὸ τὴν μίαν ἡμέραν μέχρι τῆς ἄλλης θελεῖ ἀνα-
στρεφῆναι τὴν μίαν, θελεῖ περιορίσει τὴν ἄλλην, ἀρκεῖ
μέλη τινα αὐτῆς τὰ ὁποῖα ἀπέτυχαν τοῦ σκοποῦ των, νὰ
μὴ θελήσουν καὶ ὑποφέρουν τὸν ζυγὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἡ
Βουλὴ καθυπεβλήθη. θελεῖ εὐρίσκαται ἀφρηθῶς κλονίζο-
μένη χωρὶς νὰ ἐξέρῃ διατί, καὶ θελεῖ ἀποφασίζει ἀκου-
σίως νὰ ἀνακαλῇ τὴν πλέον σωτηριώδη προτέρα ἀπόφα-
σιν τῆς. Τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα τοιοῦτος διοργανισμὸς ἤθε-
λεν ἐπιφέρει εἶναι ἀναριθμητὰ· τὸ ἴδιον Συνταγμα θελεῖ
κινδυνεύει πάντοτε παραβιάζεσθαι οὕτω· εἰς τὴν ἀστα-
σίαν, εἰς τὴν φαντασίαν (caprice) εἰς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα
πάθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν θέλουν ὑπάρχει νόμοι σταθεροί, δὲν
θέλουν ὑπάρχει ποτὲ πολιτικαὶ ἐξέσεις, καὶ ἐπειδὴ δὲν θέ-
λουν ὑπάρχει τοιαῦτα, δὲν θέλει ὑπάρχει οὔτε ἐθνικὸς χα-
ρακτήρ, καὶ ἐπειδὴ δὲν θὰ ὑπάρχει τοιοῦτος, δὲν θέλει
ὑπάρχει ποτὲ ἐλευθερία. Τὸ ἔθνος θελεῖ ὑποπέσει πάλιν
εἰς τὸν ζυγόν, καὶ ζυγὸν χειρότερον τοῦ πρώτου, διότι θέ-
λει φανῇ ἀνάξιον τῆς Συνταγματικῆς πολιτείας. Ἐπει-
τα τί δὲν χάνει τὸ Βασιλικὸν στοιχείον ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν
τῆς μιᾶς μόνης Βουλῆς, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔῃναι ἰσχυ-
ρὸν καὶ ἱερὸν πρὸς εὐημερίαν τῆς κοινωνίας μας. Ὁ
Βασιλεὺς καθὼς μέρος τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος θελεῖ εἶ-
σθαι πάντοτε ἐκτεθειμένος νὰ βλεπῇ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ
ταστρεφομένην διὰ τῆς ἐνώσεως ὅλων τῶν θελήσεων τῆς
μιᾶς Βουλῆς. Τί θελεῖ κάμνει τότε; θελεῖ παραχωρήσει; ἀλ-
λά ποῦ θέλουν σταθῇ τὰ ὅρια τῆς μιᾶς βουλῆς; Εἶναι ἀναγ-
καῖον νὰ ἀπαλαχθῇ τὸ ἔθνος ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τῶν τυ-
ραννίδων· θελεῖ ἀντισταθῇ; ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ
παρὰ διὰ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως. Ἄλλ' εἴτε ἐπιτύχει
διὰ τῆς διαλύσεως, εἴτε ἀποτύχει ὁποῖα τρομακτικὴ πη-
γὴ τῶν δημοσίων δυστυχῶν.

Ἐμβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τινῶν μερῶν τῆς δια-
τριβῆς.
Σελ. 22. Λέγει ὁ Συγγραφεὺς. Οὐκ ἀγα-
θὸν πολυκοιρανίη εἰς κοίρανός ἐ-
στῶ. Οὐ μόνον ἐπὶ ἡγεμόνων, ἀλ-
λά καὶ ἐπὶ συλλόγων. Εἰς τὸ μέρος
τοῦτο νομίζομεν ὅτι ἀπατάται ὁ Συγγραφεὺς, διότι δὲν
ὑπάρχει οὐδεμία σχέση μετὰ τῶν κοιρανῶν καὶ νομοθετι-
κῶν σωμάτων. Ποῦν ἀράδειγμα μᾶς φέρει, ἢ εἰς ποῖον μέ-
ρος τοῦ Συνταγματικοῦ κόσμου, τὰ Νομοθετικά σώ-
ματα ἀποκατεστάθησαν ποτὲ τύραννοι, ἢ, διατὶ θεωρεῖται
τυραννίαν δυναμένην νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὴν σύστασιν τῶν
ὡν σωμάτων καὶ ὅχι εἰς τὴν τῶν δύο;
Εἰς τὴν αὐτὴν ἑβνός δὲ διασχιζόμε-
νον εἰς δύο συλλόγους προκα-
πῶς οἱ κοίρανοι τὴν Ἀντιπολίτευ-
σιν ἢ δημοκρατίαν μᾶλλον αὐτὴν ὡς
αἰροῦν τὴν ἐαυτοῦ διάνοιαν. Καὶ
εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος ἀπατάται ἐπίσης ὁ Συγ-
γραφεὺς, διότι δὲν ὑπάρχει οὐδεμία διάσχισις μετὰ τῶν
σωμάτων τούτων ἰσοδυνάμων ἢ ἰσοδύναμων ὄντων, ἢ ὡς
θέτῃ Ἀντιπολίτευσις τινα. αὐτὴ θελεῖ ὑπάρχει φυσικῶς
τῷ λόγῳ ὡς προεθέσκαμεν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Βασιλείας. Ἡ δὲ Γερουσία θελεῖ χρησιμεύει ὡς διασπασ-
τικὴν ἀντὶ τῆς Βουλῆς, ἢ ὡς ἐπὶ τῆς Βουλῆς, ἢ ὡς ἐπὶ
ἐχούσα συμφέρον νὰ διατηρηθῇ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο μέρος
θελεῖ κρατεῖ τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἀποφάσεών της, θελεῖ
χρησιμεύει ὡς μεσοτοιχὸν τῶν παραφορῶν τῆς Βουλῆς καὶ
τῆς καταπίεσεως τοῦ Βασιλέως.
Σελ. 23. Ἐντεῦθεν γίνεται κατὰ
τὸν ὅτι συζητήσεως τῆς Βου-
λῆς, διανοεῖται καὶ ὁ Βασιλεὺς,
διανοεῖται καὶ ὁ Δῆμος. Ἐνταῦθα ὁ
Συγγραφεὺς ἐπλάσει καὶ τρίτον σῶμα Νομοθετικὸν τὸν Δῆ-
μον. Θέλει λοιπὸν, Κύριε Συγγραφεῦ, τρία σώματα Νομο-
θετικά, διατὶ λοιπὸν δὲν δέχεται τὴν ὑπαρξίν τῆς Γερουσίας
ἀντὶ τοῦ Δήμου, διὰ τῆς ὁποίας δύνασαι νὰ ἀποκτήσῃς τὴν
ἐλευθερίαν καὶ ἰσχυρὰν ἐλευθέρησιν; ἢ μήπως θέλεις νὰ ἀ-
γεται καὶ φέρεται ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τῶν
νῶν δια νὰ καταντησώμεν ἴσως· εἰς τὴν τυραννίαν ἢ τὴν
ἀναρχίαν;
Αὐτοῦ. Δύο ἐν θάτερον ἄρα. Ἡ τὸ ἐ-
κείνη. Δύο ἐν θάτερον μετὰ τῆς Βου-
λῆς ἢ διαφωνεῖ πρὸς αὐτὴν; Τοῦ
δευτέρου ὁρῶ ἐν τῷ πόσῃν εὐκολί-
αν ἔχει ὁ Βασιλεὺς νὰ ἀποποιή-
σῃται τὴν κύρωσιν τοῦ ψηφίσμα-
τος.
Ἐνταῦθα πάλιν ἐσυγγίσθη ὁ Συγγραφεὺς. Διατὶ
τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν εἰς Βουλὴν καὶ ἐθνός. Ἀλλὰ
τί ἄλλο εἶναι ἡ Βουλὴ εἰμὴ ἀντιπροσωπὸς τοῦ ἔθνους,
καὶ ὑπάρχοντος τοῦ ἀντιπροσώπου εἰς τί ἀνακατύνεται
τὸ ἔθνος; ἢ δια νὰ καταντησώμεν πάλιν εἰς τὴν πρω-
την μας θέσιν τῆς δημαγωγίας καὶ ὀχλοκρατίας.
Αὐτοῦ. Διατὶ τῶν δύο Βουλευ-
τὰς εἰς δύο συλλόγους διαίρει
καὶ τὸ ἔθνος εἰς δύο φατρίας.
Γελοῖς συλλογισμοί. Διότι μᾶς ἀναγκαιοὶ νὰ συστήσω-
μεν τὰς δύο φατρίας, καὶ νὰ τὰς ἐκτελέσωμεν, καὶ νὰ
χοντά τὸν αὐτὸν χαρακτήρα, τὴν αὐτὴν ἰδιότητα, τὰ αὐ-
τὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, θελοῦμεν οὕ-
τω διαιρέσει τὸ ἔθνος εἰς δύο φατρίας; καὶ οἶατι δὲν εἴπῃ
εἰς τρεῖς; ἐπειδὴ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ μας εἶναι διηρημέναι ἐκα-
στη εἰς τὸ εἶδος τῆς, τὸ ἔθνος λοιπὸν εἶναι διηρημένον εἰς
τρεῖς φατρίας, καὶ κατὰ τὸν συλλογισμὸν σου ἐχόμεν
σημερινὴν φατρίαν τῶν Ἰπυργῶν, φατρίαν τῶν Ἀληθι-
νῶν, φατρίαν τῶν νεοκροτοκῶν καὶ οὕτω καθεξῆς.
Σελ. 24. Ἡ τοῦ ἀνθρώπου μακαρί-
της ὑποκνίσκεται εὐκόλως. Διαί-
ρεις τοὺς Βουλευτάς; ἀμέσως οἱ
δεύτεροί ἐπιθυμοῦντες δεξιέσιν
τοῦς τῶν πρώτων σοφωτέρους πο-
λεμήσωσι τὴν τῶν ἄλλων γῶμην
ὡς σόλοικον ἢ πλεμμελῆ.
Ἀπατάται καὶ κατὰ τοῦτο ὁ Συγγραφεὺς. Διότι
ψευδοφιλοτιμία μετὰ τῶν σωμάτων σπουδαίων καὶ σοδάρων
συζητούντων περὶ ἀντικειμένων ἀποβλεπόντων τὰ κοινὰ
συμφέροντα δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.
Αὐτοῦ. Αἱ δύο συλλογοὶ εἰσὶ δὲ ὁ αὐτὸς
θῆ Πρωτοδικεῖα ἐξ ὧν θάτερον μα-
ταιοπονεῖ. Ἀπατάται καὶ κατὰ τοῦτο ὁ Συγ-
γραφεὺς.
Τὰ Νομοθετικά σώματα δὲν εἶναι οὔτε Πρωτοδικεῖα
οὔτε Ἐφετεία, ἀλλὰ σύμφωνα ὄντα καὶ τὰ τρία ὁμοῦ
ἀποτελοῦν τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἐνὸς ἔθνους. Ἐὰν
τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον ἢ τὸ τρίτον δὲν παραδεχθῇ
τὴν πρότασιν, δὲν γίνεται Νόμος.
Σελ. 25. Ἐκ τοῦτου ἐκατέρωθεν
Βουλῶν διίσχυρισθῇ σεταί περὶ ἀνῶ

δὲ αὐτὴ ἔχει τὰ δίκαια, καὶ ὁ μὲν δύνατον νὰ ἐπιτυχάνῃ μὲν ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ ὡς συναισθηνομένη μὲν ἡ τῶν Ἐθνικῶν τὰς χρείας.

Ἀπατᾶται καὶ κατὰ τοῦτο ὁ Συγγραφεὺς. Διότι ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεως τῆς Γερουσίας εἶναι νὰ χρησιμεύῃ πάντοτε ὡς περίφραγμα ἐναντίον ὀρμητικῶν καὶ τυχαίων ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς ἢ τοῦ Βασιλέως καὶ ν' ἀρίστη εἰς τὴν σκέψιν τὸν καιρὸν ν' ἀνακαλύπτῃ τὰ ἀμάρτηματα τοῦ Νόμου πρὶν δημοσιεῖσθαι. Ἀπατᾶται προσιτί θεωρῶν τὴν Βουλὴν συγκροτούμενην ἀπὸ πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἄλλην ἀπὸ Κινέζους καὶ μὴ συναισθηνομένης ὡς οἱ πρῶτοι τὰς χρείας τοῦ ἔθνους.

Σελ. 27. Ὁ ἀποκαθιστῶν τὸν πατέρα διὰ τοῦ ἀνδραγαθίου ἀποκαθίσταται καὶ τὸν υἱόν.

Ἐσφαλμένος καὶ οὗτος συλλογισμὸς τοῦ Συγγραφέως. Διότι οὐδεὶς νομίζω ἀπαίτησε τὴν διαδοχικὴν ὑπαρξίν τῆς Γερουσίας, ἀλλ' οὗτε εἶναι ἐπὶ ἀνάγκης, οἷός τι νόμος τὸν πατέρα Γερουσιαστὴν διὰ τὰς ἀρετὰς τῆς, νὰ θεωρῶνται τοιοῦτον καὶ τὸν υἱὸν καίτοι ἀνάξιον ὄντα τῆς θέσεως ταύτης.

Σελ. 28. Ἀλλ' ἡ δημοιούργησις διὰ τῆς Βουλῆς πόθεν ἐστὶν ἐπιθυμία ἐθνικὴ ὥστε αἰσθάνθη νὰ εἶναι τῆς χρείας ἢ τοῦ χρεώδους αὐτῆς. Διακριμμένα πολιτῶν τάξεις ἐτερογενεῖς ἀνὰ τὴν ἡμετέραν πόλιν οὐκ ἔστιν ἀποκαθιστῶν τὸν πατέρα Γερουσιαστὴν διὰ τὰς ἀρετὰς τῆς, νὰ θεωρῶνται τοιοῦτον καὶ τὸν υἱὸν καίτοι ἀνάξιον ὄντα τῆς θέσεως ταύτης.

Σελ. 28. Ἀλλ' ἡ δημοιούργησις διὰ τῆς Βουλῆς πόθεν ἐστὶν ἐπιθυμία ἐθνικὴ ὥστε αἰσθάνθη νὰ εἶναι τῆς χρείας ἢ τοῦ χρεώδους αὐτῆς. Διακριμμένα πολιτῶν τάξεις ἐτερογενεῖς ἀνὰ τὴν ἡμετέραν πόλιν οὐκ ἔστιν ἀποκαθιστῶν τὸν πατέρα Γερουσιαστὴν διὰ τὰς ἀρετὰς τῆς, νὰ θεωρῶνται τοιοῦτον καὶ τὸν υἱὸν καίτοι ἀνάξιον ὄντα τῆς θέσεως ταύτης.

Σελ. 31. Ὅτι ἡ δευτέρα Βουλὴ οὐκ ἔστι χρεία ἐπαίσθητὴ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἀλλ' ἐστὶ ξενικὸν φυτὸν καὶ μαλθακόν, τὸ ὁποῖον ζῆτοῦσι νὰ μεταφυτεύσωσιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἀπροσφύγαν.

Σελ. 33. Ἐγγραφίται τῶν κατὰ τὴν ἐν Σπάρτῃ Γερουσίαν νὰ συστασῶνται αὐτὴν ὁ γράψας παρὰ τῶν ἑλλήνων. Ἀλλ' ὁ γράψας παρὰ τῶν ἑλλήνων νὰ μελετήσῃ τὰ ὑπερτέρων τὸν ὁργανισμόν τῆς Σπάρτης ἐξετάζων τὴν ἀρμοδιότητά ἐκαστῆς ἀρχῆς καὶ εὐρήσασθαι μὲ τὴν αὐτὴν ἀπολύτως ἀρμοδιότητα δὲν ὑπῆρχεν οὕτως ἐκεῖ δευτέρα Βουλὴ.

Ἀπατᾶται καὶ αὖτις ὁ Συγγραφεὺς καὶ ἀπατᾶται ἀπὸ τὴν ἀσυνχώρητον. Διότι καθόφιλολόγος ὤρεται νὰ σπεύδῃ ἀρχήτερα βαθεύς τὰ ἀρχαῖα πολιτεύματα ἢ πρὸ πάντων τῆς πατρίδος τοῦ, καὶ νὰ γνωρίσῃ ὅτι ἡ Συνταγματικὴ Πολιτεία εἶναι γέννημα τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοσύνης, καὶ ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τῆς Γερουσίας δὲν εἶναι φυτὸν ξενικὸν καὶ μαλθακόν, ἀλλ' ὑπῆρχεν εἰς τὴν Σπάρτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον εἰς παντοῦ ἐνέργειαν ἡ Συνταγματικὴ Πολιτεία ὡς καὶ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸν Βασιλέα, τὴν Γερουσίαν καὶ τοὺς Ἐφόρους. Οἱ Ἐφοροὶ ἦσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ. Ἡ Γερουσία ἀποτελοῦσε μέρος τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ ἦτο μία ἀπὸ τὰς ὑπερτάτας ἀρχάς. Εἶχε μὲν καὶ δικαστικὴν ἀρμοδιότητα καὶ πολιτικὴν, καθὼς ἔχουν σήμερον αἱ Γερουσίαι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ δὲν ἦτον ἀπλῶς δικαστικὴ ὡς τὸ θέλει ὁ Συγγραφεὺς τῆς διατριβῆς, τὸν ὁποῖον παραπέμπομεν νὰ μελετήσῃ ἂν θέλῃ τὸν Πανσάνην.

Βιβλ. Γ. Κεφ. ΙΑ'. Γερουσία Συνέδριον λακεδαίμονις κυριώτατον τῆς πολιτείας. Δὲν ἦτον ἄρα ἀπλῶς ποινικὸν Δικαστήριον. Τὸν Πολυβίου. Βιβλ. ΣΤ'. Ἡ Γερουσία δὲ ὦν καὶ μετ' ὦν πάντα χειρίζεται τὰ κατὰ τὴν Πολιτείαν. Δὲν εἶναι ἄρα ξενικὸν φυτὸν ἡ Γερουσία ἀλλ' αὐτοχθονικόν.

Τὸ περίφημον περὶ πολιτείας τοῦ Κικέρωνος σύγγραμμα τοῦ Κυρίου Βιλλέμ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γραμματικῆς τῆς ἐκπαίδευσως τῶν Γάλλων, εἰς τὸ ὁποῖον πραγματεύεται ἐν ἐκτάσει περὶ Συνταγματικῆς Πολιτείας τῆς Σπάρτης, παραβάλλει αὐτὴν μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς, εὐρίσκει μεγάλην ὁμοιότητα, καὶ ἀποδίδει τὴν μίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς πολιτείας εἰς τὴν τῆς Σπάρτης.

Τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Λαλου - Τολέντ περιφρήμου ῥήτορος Γάλλου μέλους τῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς, τὸν ὁποῖον ἐκφώνησεν εἰς τὴν Συνταγματικὴν Συνέλευσιν δι' οὗ συμβουλεύει τοὺς συμπολίτας τοῦ νὰ δεχθῶσι τὰς δύο Βουλὰς ὡς Νομοθετικὴν καὶ τὸς παρακινεῖ νὰ λάβωσιν ὡς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τὴν Συνταγματικὴν Πολιτείαν τῆς Σπάρτης.

Τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν ἐκδομένον παρὰ τῶν Κυρίων Λερου καὶ Ρεϊνὼ ἐπὶ τῆς λέξεως Σύνταγμα (Constitution)

Τὸ Πολιτικὸν λεξικὸν τοῦ περιφρήμου Γκανιέρ Παζί ἐπὶ τῆς λέξεως Γερουσιαστής καὶ Ἐφόρος καὶ ἀφοῦ μελετήσῃ διὰ ταῦτα τὰ συγγράμματα Συγγραφεὺς τῆς διατριβῆς, τότε θέλει πεισθῆ δεοῖς δι' ἔχει λάθος, ὅτι ἡ Γερουσία εἶναι ξενικὸν φυτὸν καὶ ὅτι ἡπατήθη ὁ γράψας περὶ Συνταγματικῆς Πολιτείας τῆς Σπάρτης.

Ἐκτάνθη πολὺ εἰς τὴν διατριβὴν μου ταύτην, μόνον ὅτι παρέλειψα πολλὰ οὐσιώδη ἢ νὰ φανῶ συντομώτερος. Ἀλλ' ὁ διοργανισμὸς τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων εἶναι τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τῆς Συνταγματικῆς Πολιτείας.

Νόμων, καὶ ἐπειδὴ ὁ Νόμος εἶναι ἐκείνος ὁστις ἀσφαλίζει τὰ ἀναλλοίωτα δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν ἐναπόκειται νὰ προσδιορίσῃ τὰ δικαιώματα τῶν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς τὸ Νομοθετικὸν σῶμα ἐνυπάρχει οὐσιωδῶς ἡ κοινὴ ἐλευθερία.

Δὲν ἔχομεν ἤδη νὰ προσέσωμεν παρὰ ὀλίγα τινὰ ὡς πρὸς τὸ ποῦ θὰ ἐκλέγῃ τὰ μέλη τῆς Γερουσίας, ὁ Βασιλεὺς δηλαδὴ ἢ αἱ Ἐπαρχίαι; θέλουν ἐκλέγεσθαι οἱ Γερουσιασταὶ ἰσόβιοι ἢ διὰ καιρὸν προσδιορισμένον; καὶ τοῦτο ἀφοῦ προϋποθέσωμεν τὸ πρῶτον ζήτημα διαλελυμένον.

Τὸ μέρος τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ μόνον ὅτι εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον μας καταχωρημένον εἰς τὸ φύλον τοῦ Ἐρμου χρονολογημένον τῇ 30. Ὀκτωβρίου, καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἀθηνᾶς ὑπὸ χρονολογίαν 5. Νοεμβρίου 1843 ἀνεφέρμεν ὡς ἐν παρόδῳ ἰδέαν τινὰ ἣν δὲ θέλομεν τὴν σαφηνίσαι καλῆτερά.

Κυβέρνησις ἰσχυρὰ, μόνιμος καὶ ἐλευθέρᾳ εἶναι ἡ πολιτικὴ Ἀρχὴ τῇ ὁποίᾳ παρίεσθαι. Ἀναμφιδόλως ὁ Βασιλεὺς, καθὼς τ' ἀποδεικνύει ὁ τίτλος τοῦ, εἶναι ἡ πηγὴ τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀξιομάτων. Ἀναμφιδόλως πρέπει νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν ὅχι διὰ τὸ συμφέρον τῶν Βασιλέων, τοὺς ὁποῖους δὲν πρέπει νὰ κολακεύωμεν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν, τοὺς ὁποῖους δὲν πρέπει νὰ ἀπατῶμεν.

Τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν περιορισθεῖσαν ἀπαξ εἰς τὰ δίκαια διὰ τῆς, τοθεῖσαν ἀπαξ εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ κατὰρχασθῇ, δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐκλῶμεν εἰς θέσιν, ἥτις εὐκόλως δύναται νὰ τὴν κλονίσῃ δὲν πρέπει νὰ τὴν στηρίζωμεν εἰς θεμέλια ἀδύνατα, ἀλλὰ νὰ τῆς χορηγήσωμεν διὰ τὰ μέτρα τὰ δυνάμεθα νὰ τὴν διατηρήσωμεν ἀνέπαφον, διὰ νὰ ἐδυνήθῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παραγγελίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν. Ἐάν ἀφαιρέσωμεν αὐτὸ τὸ δικαίωμα ἀπὸ τὴν βασιλείαν, τί πλέον θέλομεν τῆς ἀφήσει διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς πολιτικῆς μας ἀρχῆς; Διὰ τί νὰ μὴν ἀφήσωμεν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τὰ μέλη τῆς Γερουσίας εἰς τὸν Βασιλέα, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ πείρα μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι ἡμεῖς κατὰ δυστυχίαν ἀποτυχάνομεν τόσον πολὺ εἰς τὰς ἐκλογὰς μας;

Δὲν ἀρκεῖ ἄρα ὁ περιορισμὸς τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ θέσωμεν εἰς τὴν Βασιλείαν νὰ μὴ δύναται νὰ ἐκλέγῃ τὰ μέλη ταῦτα ἀπὸ τοὺς τυχόντας παρὰ νὰ τὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν δεινὰ καὶ δεινὰ τάξιν τῶν πολιτῶν μεταξὺ τῶν διακρινόμενων διὰ τὰ φῶτα, τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν;

Δὲν ἀρκεῖ ἄρα νὰ μᾶς πείσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ μέλη τῆς Γερουσίας ἐκλέγονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων, καὶ ἐντοσούτω τὸ ἔθνος τοῦτο εὐημερεῖ εἰς τοιοῦτον

τρόπον ὥστε εἶθε καὶ ἡμεῖς νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ κατὰστατον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐνομίας; Ἐπειτα τί φοβούμεθα; μήπως τὰ μέλη ταῦτα καὶ τοὶ ἐκλεγόμενα παρὰ τοῦ Βασιλέως δὲν θέλουν συγκροταθῆναι ἀπὸ πολιτῶν Ἑλλήνων, καθὼς καὶ τὰ τῆς Βουλῆς; Μήπως ὁ ἴδιος Βασιλεὺς δὲν ἐκλέγει τὰ μέλη τῆς δικαστικῆς ὁπῆς μᾶς; τῶν σημαντικωτέρων ἀρχῶν τῆς Συνταγματικῆς Πολιτείας, τί κακὸν ἐκ τούτου προέρχεται; Ἐάν παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἦτοι νὰ ἐκλεγῶνται ἀπὸ τὰς Ἐπαρχίας, αἱ δύο Βουλὲς αὐτὲς δὲν θέλουν εἶναι εἰμὴ μία διηρημένη εἰς δύο γραφεῖς. Ἐπειτα εἰς ποίους περισπασμούς δὲν θέλομεν θέσει τὸ Βασιλικὸν στοιχείον; Εἰς ποῖον κίνδυνον δὲν θέλομεν θέσει τὴν κοινωνίαν μας χορηγούντες τὰ μέτρα εἰς τοὺς δημαγωγούς, εἰς τοὺς ὀχλαγωγούς νὰ κολακεύουν τὸν λαὸν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τῆς ἐκλογῆς τῶν, νὰ τὸν διαφθείρουν, νὰ τὸν διακυβερνοῦν, καὶ οὕτω νὰ κλονίζετο τὸ Βασιλικὸν στοιχείον. Ὅχι. Ὁμιλοῦμεν μὲ πεποιθήσιν, ὁμιλοῦμεν ἐνωτίον τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων μας; ἀλλὰ τοῦτο εἶναι συμφέρον τοῦ ἔθνους, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, πρέπει νὰ παρὰ δεχθῶμεν τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ἐάν ὑποθέσωμεν καὶ τὴν πρότασιν ταύτην παραδεχόμενην, δὲν ἔχομεν νὰ πραγματευθῶμεν ἐν συντομίᾳ, εἰμὴ περὶ τῆς ἰσοσυνετηρίας αὐτῶν τῶν μελῶν ἢ τῆς προσωρινότητος. Ἀναμφιδόλως διὰ τῆς ἰσοσυνετηρίας θέλομεν ἀποκτήσῃ ἐν σώμα ἀνεξαρτητοῦ, σταθεροῦ, δυνάμενον νὰ σχηματισθῇ μὲ τὸν καιρὸν μιαν ἰδέαν, ἐν πνεύματι περὶ τοῦ ἔθνους τοῦ, νὰ εὐρῇ τὸ ὅσον συμφέρον εἰς νὰ δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν βαρύνειαν εἰς τὴν πολιτικὴν πλαστείαν. Διὰ τῆς ἰσοσυνετηρίας δὲν ἔχει νὰ φοβῆται τὴν πτώσιν τοῦ, δὲν ἔχει ἐνωπίον τοῦ ἀδυστοχῆσαι τοῦ μελλοντός τοῦ, εἶναι κατὰ πάντα ἀσφαλές, δὲν ἔχει νὰ σκέπτεται εἰμὴ περὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, θέλει συνειθισθῇ εἰς τὸ σύστημα, θέλει σχηματίσῃ ὁρμὴν ἰδέαν τῶν καθηκόντων τοῦ. Ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ προσωρινότης θέλει το κατὰ δεξιὰς ἡμετέρας, ὅτι ἀναγκάζει ἀπερὶν χωρὶς νὰ συναμῶναι νὰ καμῶμεν ἐκ τούτου οὐδεμίαν προσοχὴν, θέλει το ἀναγκάζει διὰ νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ διὰ νὰ ἐκκλησῇ ἐκ νεοῦ παρὰ τοῦ Βασιλέως, νὰ τὸν κολακεύῃ, νὰ παρακαλῇ ἐνῷ τὸν ὁρόμον τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, νὰ χάνῃ τὴν ἐκπαιδευμένην ἀξιοπρέπειαν, τὴν ἀπαιτούμενην ἀνεξαρτησίαν ἑνὸς γερουσιαστοῦ ἀνασχολουμένου καὶ φροντίζοντος διὰ τὸ μέλλον τοῦ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων εἰς τὴν ἐναρξίν τῶν ὅσων Βουλῶν τὴν 27. Δεκεμβρίου 1843.

Κυριοὶ Πατρίκοι καὶ κύριοι Πληρεξούσιοι.

Ἡ εὐτυχὴς συμπνοὴ ἥτις ἐνυπάρχει εἰς τὰς ἐξουσίας τοῦ κράτους, καὶ ἡ εἰλικρινὴς συνδρομὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μου ἐπέφερον τοὺς ἀπαιτούμενους καρπούς τῶν. Εἰς τὸν κόλπον τῆς ταξέως τῆς διατηρουμένης ἀνὰ πρὸς σπαθείων, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων ἐκτελέσει ἡ Γαλλία μὲ ἐμπιστοσύνην τὴν γονιμὴν ἐνεργητικότητά τῆς. Ἡ καταστάσις πάσης ταξέως πολιτικῶν οὐλοῦται καὶ ὑψοῦται. Ἡ ἀποτελεσματικὴ τῆς εὐημερίας ταύτης θέλουν μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ συστήσωμεν τὴν δικαίως ἐπινοημένην ἰσοσταθμίαν μεταξὺ τῶν δαπανῶν καὶ τῶν προσόδων τοῦ κράτους, διὰ οικονομικῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι θέλουν σὰς ὑποβληθῇ.

Δυνάμεθα θέν ν' ἀπολαμβάνωμεν μετὰ βεβαιότητος τὰ ἀγαθὰ ταῦτα τῆς εἰρήνης, ἥτις παρ' ἄλλοις εἶναι ἀρκούντως ἐξασφαλισμένη, διότι αἱ μ' ὅσας τὰς δυνάμεις σχέσεις μου εἶναι εἰρηνικαὶ καὶ φιλικαί.

Σοβαρὰ συμβεβηκότα ἔλαβον χώραν εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἢ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Βασιλεὺς Β' Ἰσαβέλλα προσκληθεῖσα τοσοῦτον νεῆκος εἰς τὸν ἀναλαβὴ τοῦ κράτους τῆς ἐξουσίας, εἶναι κατὰ ταύτην ἡδὴ τὴν στιγμήν το ἀντικείμενον τῆς προσπαθείας μου, καὶ τοῦ συμφεροντός μου τοῦ πλέον ἀγαπητοῦ. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐκδοσις τῶν συμβεβηκότων αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὡφέλιμος εἰς δύο εὐνοϊκά μας ἔθνη. ὅτι δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἡ Μοναρχία θέλει ἐξασφαλισθῇ στερεῶς, διὰ τοῦ ἀμειβάτου οὐδαμοῦ πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ θρόνου καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ εἰλικρινὴς φιλία ἥτις μ' ἐνδνεῖ μετὰ τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἡ ἐγκάρδιος διάθεσις ὑπάρχουσα ἡδὴ μετὰ τῆς Κυ-

θερηνσιώ μου, καί τῆς Κυδωνίης καί τῆς Βασιλείης αὐ-
τῆς, μ' ἐπιβαίνον ὡς πρὸς τὴν ἐμπιστοσύνην μου.
Συνήλλαξα μετὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας καὶ τῶν
δημοκρατιῶν τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ τῆς Βενεζουέλης συνθή-
κας ἐμπορίου, καὶ ἐπεχείρησα μετ' ἄλλων ἐπικρατειῶν εἰς
διαφορὰ μέρη τοῦ κόσμου διαπραγματεύσεις αἰνέτες δια-
τηροῦσαι τὴν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἐργασίας ὀφειλομένην ἀσφα-
λειαν, θέλουν ἀνοίξει νέον στάδιον εἰς τὴν ἀγγίχουν ἐνερ-
γητικότητά του.

Εὐχαριστοῦμαι θεῶν τὸν κύκλον τῆς οἰκογενείας μου
μεγαλυνόμενον διὰ τοῦ γάμου τοῦ υἱοῦ μου, τοῦ Πρίγκι-
πος Ζοαμβίλου μετὰ τῆς Πρίγκιπισσῆς Φραγκίσκινης ἀ-
δελφῆς τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλείας, καὶ τῆς Βασ-
σιλίσσης τῆς Πορτογαλλίας. Ἡ ἐνωσις αὕτη ἐξασφαλί-
ζουσα τὴν εὐτυχίαν τοῦ υἱοῦ μου προσθέτει νέαν παρμυ-
θείαν εἰς ὅσας μοι ἐπερίλαβεν ὁ Θεός.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀλγερίας κατοχῆς μας θέλει κατασταθῇ ὡς
συν ὅπως γενικὴ καὶ ἡσυχὴ ὑπὸ τὴν ἀθηναίαν δοκίμων
ἀρχηγῶν, μετὰ τῶν ὁποίων σεμνύνομαί δι' ἐσκατα-
ρίθμειται καὶ εἰς ἐκ τῶν υἱῶν μου, οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶ-
ται μας συνάπτουν μὲ θαυμασίαν σταθερότητα τοὺς κό-
πους τοῦ πολέμου καὶ τὰς ἐργασίας τῆς εἰρήνης.

Τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ γενικοῦ συ-
στήματος τῶν σιδηροδρόμων, καὶ διὰ διαφόρους ἐπιχειρή-
σεις ἀφορώσας τὴν ἐθνικὴν ὠφέλειαν θέλουν ὑποβληθῇ εἰς
τὰς συσκέψεις καὶ ἐξουσιοδοτεῖται. Σχέδιον νόμου περὶ
τῆς δευτερευούσης ἐκπαιδεύσεως θέλει ἐκπληρώσῃ τὴν πε-
ρὶ ἐλευθερίας τῆς διδασκαλίας ὑπόσχεσιν τοῦ χάρτου, δια-
τηροῦσα τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους ἐπὶ
τῆς δημοσίου ἀνατροφῆς.

Θεῶν Κύριοι, μὲ θαθεῖν πρὸς τὴν θείαν πρόνοιαν εὐγνω-
μοσύνην τὴν παροῦσαν ἐντιμὴν κατὰστασιν τῆς εἰρήνης
καὶ τῆς αὐξανούσης εὐμερείας τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει
ἡ πατρίς μας. Ἐγὼ τε καὶ οἱ ἡμέτεροι ὀδηγοῦμενοι
πάντοτε ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν ἀφοσίωσιν καὶ πί-
στιν μας, φιλοτιμούμεθα εἰς τὸ νὰ τὴν ὑπηρετῶμεν
καλῶς. Ἡ θεοδώσις ἐπὶ ἐκπληρῶν τὸ καθήκον αὐτὸ μ'
ἐνίσχυσεν εἰς τὰς δοκιμασίας τοῦ βίου μου, θέλει δὲ μὲ πα-
ρηγορεῖ καὶ μὲ ὑποστηρίζει μέχρι τέλους αὐτοῦ.

Ἀναγιγνωσκόμενοι εἰς τὸν ἑλλητικὸν λαὸν
τῆς 25 Δεκεμβρίου τὰ ἐπόμενα.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος δὲν ἐνδίδει εἰς τὴν Ἑλληνι-
κὴν ἐπανάστασιν, διότι δὲν ἐγίνεν αὕτη ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐν ὧ
παύῃ τὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι Πρέσβυν του, ἐνεργεῖ νὰ διεγείρῃ
τὴν δυσἀρέσκειαν τῆς Πόρτας κατὰ τῆς Ἑλλάδος, νὰ δώ-
σῃ ἀφορμὴν διενέξεων μετὰ τῶν δύο Βασιλείων, καὶ μὲ
τὸ μίσον τοιούτων περιπλοκῶν νὰ καθιερώσῃ τὸ τῆς ἐπεμ-
βάσεως δικαίωμα του. Μᾶς γράφουν ἐκ τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως τὰ ἐξῆς ἀπὸ τὴν 29 Νοεμβρίου.

Ὁ κύριος Δε Τεττόφι εὐνέντευξεν τὴν ὁποίαν ἔλαβε
μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Ἐφέντη διεκινῶσεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ὁ ἡγε-
μὼν του δὲν ἀναγνωρίζει τὰ παράνομα μέτρα, δι' ὧν ἐξε-
τελέσθη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις. Ἐσυμβούλευσεν ἐπο-
μένως αὐτὸν νὰ λάβῃ τ' ἀνήκοντα μέτρα, διὰ νὰ προφυλά-
ξῃ τὰ γεγενηζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα μέρη τῆς Τουρκίας
ἀπὸ τοῦτο τὸ ἐπαναστατικὸν μίσμα. Κατὰ συνέπει-
αν τῶν συμβουλῶν αὐτῶν τοῦ κυρίου Δε Τεττόφ, ἔλαβον
χώρην διαφορά εἰς τὸ Διδάκιον συμβούλιον, ἡ δὲ Πόρτα ἀ-
πεκρίθη ὅτι θέλει λάβει τ' ἀνήκοντα μέτρα, καὶ ὅτι δὲν θέ-
λει ἀνεχθῇ νὰ ἴδῃ παραδεκτοὺς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνη-
κὴν συνέλευσιν ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσοι ἀπο-
τελοῦν μέρος τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους.

Δὲν ἤρκεσε μόνον ἡ βραδιουργία αὕτη ἐκ μέρους τοῦ
Ῥωσικοῦ διπλωμάτου. Ἐν ὧ ὁ κύριος Δε Τεττόφ ἐνεργῇ
ἐπισήμως εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι Φα-
ναριωτικὸν κόμμα πωλημένον πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ῥωσ-
σίαν ζητεῖ νὰ ὠθήσῃ τὸ ἔθνος εἰς ταρχᾶς καὶ κινδύνους.
Οἱ Φαναριῶται δὲν ἐπέτυχον ἄλλο μέχρι τοῦδε εἰμὴ νὰ διε-
γείρῃ κατ' ἑαυτῶν τὴν ἀντιπάθειαν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' εἰς
τόσον ἀπειρον ἐλευθερίας ἡ ταρχᾶ ἡ διαδίδεται ταχέως,
καὶ εἰναι φόβος μὴν ἤθελεν ἐπιτύχει ἡ Ῥωσσία εἰς τὰς
Μακιαβελικὰς ταύτας περιπλοκάς τῆς.

— ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ἡ πολιτικὴ καθ' ὁλοκληρίαν ἡσυχάζει. ἡ δὲ καθέ-
ρη

νησις τὴν στείγην ταύτην εἶναι ἐλευθέρα ἀπὸ πα-
σαν ἐξωτερικὴν προκατάληψιν. Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλά-
δος, αἱ ὁποῖαι πρὸ τινος καιροῦ εἶχον ἐπισύρει τὴν προσο-
χὴν τῆς διπλωματίας καὶ τοῦ Διδανίου φαίνεται ὅτι ἐ-
βελτιώθησαν, καὶ πιστεύομεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει
λυθῇ εὐχαρίστως καὶ εἰρηνικῶς.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰς μετὰ τῆς Περσίας καὶ τῆς Πόρ-
τας διενέξεις οἱ Ἑρμαιοὶ πληρεξούσιοι κατέβαλον ἐσχά-
τως μεγίστην ἐνεργητικότητα, καὶ ἐντεῦθεν πιστεύομεν ὅτι
ἐπρωχώρησαν πολὺ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῶν.

Τὸ ὀθωμανικὸν ὑπουργεῖον ἐπασχολεῖται ἀποκλειστι-
κῶς ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθύνσεως, καὶ ἐπὶ διαφόρων οἰ-
κονομικῶν μέτρων.

Ἀναγνόντες ἐκ τοῦ προχείρου τὸ σχέδιον τοῦ
πολιτικοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον συνέταξεν ἡ ἐπὶ τού-
τῳ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐξαγομὴν, ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' Ἀριθ.
62. ἀρ. αὐτοῦ, οὐδεὶς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἑρμουπόλεως
θέλει δυνήθῃ νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτής, διὰ τὸν λόγον ὅτι
οὐδεὶς αὐτόχθων Ἑρμουπολίτης ὑπάρχει συμπληρώσας
τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος, διότι μάλιστα ἀριθ-
μοῦνται εἰκοσιδύο ἐτὶ ἀφότου ἤρχισεν ἡ ἀνεγείρεται ἡ Ἑρ-
μούπολις, ἐν ὧ δια τὴν θαρύτητα τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὴν
ἐσωτερικὴν τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴν ἐνεκὰ τοῦ ἐμπορίου,
τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ, ὡς πολλάκις εἶπομεν, μίαν ἐκ τῶν
κυριωτέρων πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, ἀναγκαιωδῶς ἀ-
παιτεῖται νὰ ἔχῃ ἀντιπροσώπους ἰσχυροῦς ἐν τῇ Βουλῇ,
ἀνδρας ἐμπορικὰς, οἰκονομικὰς καὶ ἄλλας γνώσεις ἔχον-
τας, διὰ νὰ ἐκθέτωσι τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τὰς
μέσας τῆς βελτιώσεώς του, ὅσας τις ἤθελε προτεῖν νὰ συν-
ταχθῶσι νόμοι αὐτὸ ἀφορῶντες.

Ἐπιρριζωμένοι νὰ ἀμύνομεν τὰς ἀνηκούσας παρατη-
ρήσεις κατὰ τῆς μετὰ τὸ αὐτοχθόνων καὶ ἐτεροχθόνων δια-
κρίσεως ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, τὴν ὁποίαν ἐ-
καμὲν ἡ σχεδιάσασα τὸ πολιτικὸν Σύνταγμα μας ἐπιτρο-
πὴ, διακρίσεως ὅπως διόλου ἀδίκου καὶ ἀνταθνικῆς, περιο-
ριζόμεθα πρὸς τὸ παρὸν νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν παρατή-
ρησιν τῆς Σ. Ἐθνητικῆς Συνόδου, ὅτι διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκ-
τεθέντας λόγους, ἤθελον εἶσθαι σύμφωνον μὲ τὰ ἐθνικὰ
συμφέροντα, καὶ ἤθελε συντελέσει μὲγάλως εἰς τὴν διατήρη-
σιν τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ ἑλληνικοῦ
λαοῦ, νὰ ἐπρωχθῇ καὶ ἡ Ἑρμούπολις εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἀρ-
θροῦ 61 τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, ἀν' ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐξαιρέσις
αὕτη τὸ δικαίωμα νὰ πέμπῃ ἡ Ἑρμούπολις αἱ Πέτραι καὶ
οἱ Ψαβρίανοι πλείονας τῶν δύο ἀντιπροσώπων εἰς τὴν
Βουλὴν, καὶ προσέτι νὰ μὴν ὑπόκεινται κατ' ἐξαιρέσιν
οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑρμουπόλεως εἰς τὴν κατηγορίαν περὶ
τῆς γίνεσθαι λόγους εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφειον τοῦ Αρθ. 63
τοῦ σχεδίου, ὅτι, ὡς εἴρηται, μὴ ὑπαρχόντων αὐτοχθόν-
ων Ἑρμουπολιτῶν, δὲν θέλουν ὑπάρχει ἐντὸς τῆς βου-
λῆς οὐδὲ ἀντιπρόσωποι Ἑρμουπολιτῶν, οὐκ ἔστιν ἡ
τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου, καὶ νὰ ὑποβαλῶσιν, ἐκ τῆς
πείρας καὶ θεωρίας διηγούμενοι, τὰς περὶ βελτιώσεως καὶ
ἀναπτύξεως του παρατηρήσεις.

Τὰ ὅλην ταῦτα σύμφωνα μὲ τὴν κοινὴν τῶν συμπο-
λιτῶν μας γνώμην ὑποβάλλομεν ὑπ' ὄψιν τῆς Σ. Ἐθνη-
τικῆς Συνόδου, μολονότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι οἱ κύριοι
πληρεξούσιοι τῆς Ἑρμουπόλεως συμβιβάζοντες τὸ ἐθνι-
κὸν μὲ τὸ τῶν ἐντολῶν τῶν συμφέρον, θέλουν τὰ ὑποστηρί-
ξαι ἐντὸς τῆς Σ. Συνόδου μὲ ἐπιχειρήματα ἰσχυρότερα,
ὅσα ἡμεῖς σήμερον διὰ τὸ στενὸν τοῦ καιροῦ δὲν δυνάμε-
θα νὰ ἐκθέσωμεν.

— Μ' εὐχαρίστησιν ἡμεῖς ἐπληροφόρηθημεν ὅτι οἱ εἰς
τὴν ἐθνικὴν Σύνοδον κύριοι Πληρεξούσιοι τῆς Ἑρμουπό-
λεως ἀποχωρῶντες ἰδικαίωσαν τὴν ἐκλογὴν τῶν συμπο-
λιτῶν μας διὰ τῆς μετριοτήτος, τῆς συνεσεως καὶ τῶν
πατριωτικῶν παρατηρήσεων τὰς ὁποίας ἔκαμαν, ὅσας τις
ἐπρόκειντο συζητήσεις περὶ σπουδαίων καὶ σοβαρῶν ζη-
τημάτων. Προτρέπομεν ὅθεν αὐτοὺς νὰ διατηρήσωσι
μέχρι τέλους, ὡς δὲν ἀμφισβάζομεν ποσῶς, τὰς αὐτὰς
ἀρχὰς, δίδοντες τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς λοι-
ποὺς συναδελφούς των, ἂν μετὰ τὴν αὐτῶν εὐρίσκωνται τυ-
χὸν ἀντιπαρῶνται τινὲς ἢ ἀποπλανημένοι.

— Ἐφάσιν ἐσχάτως ἐκ Σμύρνης ὅτι ἐκεῖ διδασκαλεύων
Κ. Νικητόπουλος καὶ αὐριον διευθύνεται εἰς Ἀθήνας. Ἐλ-
πίζομεν ἤδη νὰ εἰσακουσθῶσιν αἱ περὶ ἀρχαίου ἐκπαι-
δεύσεως παρατηρήσεις του, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἀπ' ἀρχῆς τριῶν καὶ μελέτην, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν μετέδω-
κε

ἐσχάτως καὶ εἰς τὰ Παρίσια καὶ ἐπαρτήρησε μὲθ' αὐτοῦ
βείας τὰ ἐκεῖ ἀρχαῖα σχολεῖα καὶ ἐκπαιδευτήρια. Κα-
τὰ τὴν ὁποίαν ἡκούσαμεν παρ' αὐτοῦ γνώμην, ἀρμόζει
νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν τρέχουσαν καὶ
τὴν ὁποίαν αὐτὸς προτείνει νεωτέραν μέθοδον, καὶ νὰ κα-
μὴ τὰς ἀναγκαῖας ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις διὰ νὰ ἐκλε-
χθῇ ἡ καλὴτέρα καὶ καταλληλοτέρα.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ταύτην τὴν στιγμήν ἐπληροφόρηθημεν μὲ λύπην
μας, ὅτι ὁ πρὸ τεσσάρων περὶπου μηνῶν κληνῆρος ἀξιό-
τιμος καὶ ἐνάρετος συμπολίτης καὶ φίλος μὲν Ἰωάν-
νης Πάνος διευθυντῆς τοῦ ἐνταύθα Ἑλληνικοῦ ἀσφαλι-
στικοῦ κηταστήματος ἀπεβίωσεν ἐκ τῆς μαστισίας αὐ-
τὸν καὶ χρονικῆς κατακτετήσεως ἀσθενείας, ἥτις κα-
τὰ τοὺς ἰατροὺς εἶχεν εἰς τὴν καρδίαν του τὴν ἑδρὰν
τῆς.

Ὁ θάνατος τοῦ ἐναρέτου τούτου συμπλήρωσε μὲς
ἐπρωξένῃς μέγχα πένθος εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τρία ἀνή-
λικα τέκνα του καὶ εἰς ὅλους τοὺς φίλους καὶ οἰκείους
του, οἵτινες ἦσαν ἀμύπολλοι μετὰ τῶν συμπολιτῶν
μας, διότι ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἦτον ὁ μακρὸς φι-
λῆσυχος, φιλόανθρωπος καὶ εὐνοϊκὸς πρὸς ὅλους, εἶχεν ἀπο-
κτήσει διὰ τῆς τιμιότητος καὶ τῆς ἀκριθείας, δι' ὧν
διεῦθνε τὸ Ἑλληνικὸν ἀσφαλιστικὸν κατὰστημα, τὴν
κοινὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν σεβασμὸν.

Ἱστορικὸν Διήγημα.

Ἡ Ἀ θ η ν ᾱ ὑπῆρχε μίαν ἐκ τῶν ἐπισήμων Θεοτή-
των τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος αὕτη ἐπαριστάμενος μὲ τὴν
περικεφαλαίαν καὶ τὴν πανοπλίαν σημαίνουσαν τὴν ἀν-
δρείαν καὶ τὴν Κ α ρ τ ε ρ ε ῖ α ν. Ἦτον ἡ Θεὰ ἐκείνη
ἥτις ἐνέπνεε τὸν Ἀ ν ε ξ ἄ ρ τ η τ ο ν χαρακτήρα καὶ
τὴν φρόνησιν εἰς τοὺς αὐτὴν λατρεύοντας, καὶ ἥτις διὰ
τῆς Φ ἡ μ η ς καὶ τῆς Ἥ χ ο ὺ ς τῶν Ἐ π α ρ χ ι ῶ ν ἐ-
κτελέσας τὰς ἀπολαύσεις τῶν ἀγαθῶν,
τὰ ὁποῖα ὁ χρυσοῦς Α ἰ ῶ ν ὑπέσχετο εἰς ἅπαντας τῆς
γῆς τοὺς κατοίκους· αὐτὴν ταύτην τὴν Θεάν ἔχον ὄλη-
γὸν ὁ Π α δ ἰ μ α ν θ υ ς, υἱὸς τοῦ περιφήμου Μίνωος,
ἐφθασε νὰ ἀποκτήσῃ τὴν εὐκλειαν ἐκείνην ἥτις τὸν κα-
τέστησε Φ ἰ λ ο ν τ ο ὺ Λ α ο ὺ τῆς Κρήτης, τοῦ τό-
που αὐτοῦ, ἥτις ὑπῆρξε διάσημος διὰ τε τὴν Νομοθεσίαν
τοῦ Μίνωος καὶ διὰ τὴν τερπνότητα τοῦ κλίματος τοῦ ἐ-
κεῖ οἱ πνέοντες ἀνεμοὶ, κατ' ἐξοχὴν ὁ Ζ ε ῖ φ υ ρ ο ς, κα-
θίστον τὴν γῆν εὐφορον καὶ πλουτιστάτην ἢ Ῥοδόδακτυ-
λον Ἡ ῶ ς, ἥτις ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
πρωτῆς τὰς κορυφᾶς τῶν ὀρέων, καὶ κατέστησε τερπνὴν
τὴν θέαν τῶν πεδίων καὶ τῶν λόφων ἐστολισμένων ἀπὸ
διάφορα δένδρα πολυποίκιλα καὶ αἰθαλῆ, ὡς εἶναι τὸ
τῆς ἐλαίας, τὸ ἐράσμιον φυτὸν τῆς Ἀθηνᾶς, τὸ ὁποῖον
μετὰ τὴν Γλαύκα ἐχρησίμευσεν ὡς αὐτῆς Σύμβολον· αὕτη
εἶναι ἡ νῆσος ἥτις ἐκλήθη κατὰ προτίμησιν διὰ νὰ κα-
τασταθῇ ἡ κοίτις τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, τοῦ μεγάλου Θε-
οῦ ἐκείνου τῶν Ἑλλήνων, ὅστις ἀνδρυνθεὶς ἐπειτα ἐξελέ-
ξατο τὸν Ἐ ρ μ ῆ ν διὰ νὰ τὸν καταστήσῃ ἀγγελιοφό-
ρον τῶν βουλῶν του· δι' αὐτοῦ τούτου ὁ ὑψηλὸς ἐν τῇ
τῶς Θεὸς διεκίνησε τὰ προτάγματα τοῦ εἰς ὅλον τὸν κό-
σμον καὶ διέδιδεν εἰς τοὺς θνητοὺς τὰ ῥήματα τῶν θεῶν
Ἀ γ γ ε λ ι ῶ ν του· ἀπὸ αὐτῆς τέλος τὴν εἰδίαν νῆσον,
ὡς λέγει εἰς ἀξίόπιστος Ἐ λ λ η ν ι κ ὸ ς Π α ρ α τ ῆ
ρ η τ ῆ ς, ἐδανείσθησαν ὁ Λυκοῦργος καὶ ὁ Σώλων τὰς ἀρ-
χὰς τῆς Ν ο μ ι κ ῆ ς, καὶ συνέταξαν τοὺς νόμους τῆς
Ἑλλάδος.

Ὁ διεξελθὼν μετ' ἐπιστάσεως τὴν παλαιάν Ἑλληνικὴν
ἱστορίαν, δύναται νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῆς
ἀνωτέρου διηγήματος. Τοῦτο ἐφαρμοζόμενον εἰς τὴν ση-
μερινὴν ἐποχὴν, τί ἄρα δηλοῖ; στοιχηματίζομεν ὅτι μό-
νοι οἱ Δ η μ ο σ ι ο γ ρ ᾶ φ ο ἱ μ α ς δύνανται νὰ τὸ εὐ-
ρωσι.

Π. Ζ.

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου)